

PRVA KORIZMENA NEDJELJA

9. ožujka 2025.

Predložak homilije

ČITANJA: Pnz 26, 4-10; Ps 90, 1-2. 10-11. 12-13. 14-15; Rim 10, 8-13; Lk 4, 1-13.

Draga braćo i sestre, nakon što su nam roditelji podarili život, u sakramentu svetog krštenja dali su nam ime po kojem nas Bog i ljudi prihvaćaju i prepoznaju kao jedinstvene i neponovljive osobe. Naša imena stoga nisu tek neki sociološki podatak potreban za naše funkcioniranje u ljudskom društvu, nego su ona i duhovni podatak važan za naš vjernički život. Dragi roditelji, budite ponosni što ste svoju djecu odmah nakon rođenja dali krstiti i što ste im podarili ime po kojem ih je trojedini Bog, Otac, Sin i Duh Sveti, u čije su ime kršteni, prihvatio za svoju djecu. Dragi prvopričesnici (i krizmanici), budite zahvalni Bogu i svojim roditeljima što su vam podarili život i u krštenju izabrali ime koje će vam pripadati ne samo za vrijeme ovog života na zemlji, nego i u vječnom životu. Ime u Bibliji označava karakter i identitet osobe kojoj je dano i ujedno izriče njezino životno poslanje. Tako, primjerice, „Isus“, zemaljsko ime Sina Božjega, znači „spasitelj“ i tim je imenom naznačeno njegovo mesijansko poslanje da bude spasitelj svijeta koji će grješnim ljudima omogućiti povratak u izgubljeni raj. Obćana zemlja u koju su Izraelci nakon oslobođenja iz egipatskog ropstva i četrdeset godina lutanja pustinjom konačno stigli, o čemu pripovijeda ulomak prvog čitanja iz Knjige ponovljenog zakona, slika je povratka čovječanstva u grijehom izgubljeni raj. Apostol Pavao u ulomku drugog čitanja iz poslanice Rimljanima uvjerava svakog čovjeka, bez razlike na njegovu nacionalnu ili koju drugu pripadnost, da će biti spašen ako zazove ime Isusovo.

Međutim, postoji jedno zlo biće koje nas ljude želi spriječiti da zadobijemo baštinu života vječnoga koja nam kao Božjim sinovima i kćerima pripada. To je Zli koji nas želi odvojiti od Boga i upropastiti, kako mu i ime kaže: sotona ili đavao – „neprijatelj koji optužuje i razdjeljuje“. Želeći razvrgnuti prijateljstvo između Boga i čovjeka, neprijatelj đavao od samog početka napastima pokušava nagovoriti ljude da se odvoje od Boga. Evandeoski ulomak današnje nedjelje svjedoči nam da je i sâm Gospodin Isus bio izložen đavlovim napastima. Međutim, za razliku od prvog čovjeka Adama, zbog čijeg je grijeha čovječanstvo kažnjeno gubitkom raja i osuđeno na smrt, Isus Krist je svojom mukom, smrću i uskrsnućem pobijedio Zloga i uništio smrt zasvagda te palom čovječanstvu ponovno otvorio rajska vrata. Poslušnošću Očevoj volji i riječi, Isus je na početku svoga javnog djelovanja nadvladao sve tri napasti – biti sit i bogat (posjedovati materijalna dobra), biti moćan (vladati nad drugima) i biti slavan (dobro se zabavljati i uživati u životu) – kojima ga je đavao želio spriječiti da izvrši svoje mesijansko poslanje spasenja svijeta. Isus ne ulazi u raspravu s đavlom, već na njegove laži odgovara istinom Božje riječi zapisane u Svetom pismu.

Draga braćo i sestre, pozivam vas da se i ove korizme poslužite prokušanim sredstvima nadvladavanja đavlovihi napasti koje vam Crkva preporučuje, a to su: post, pokora i molitva. Kroz post i nemrs odričite se ne samo hrane, nego i nekih loših navika, užitaka ili navezanosti na materijalna dobra. Činjenjem pokorničkih djela odričite se prolaznog svijeta i njegove slave; a molitvom i sudjelovanjem u bogoštovnim slavljinama, osobito u svetoj misi i pobožnosti križnog puta, učvršćujte se u opredjeljenju da želite drugima služiti, a ne nad njima vladati.

Dragi prvopričesnici (i krizmanici), vaš „Evo me“, koji ćete izgovoriti u činu upisa imena, bit će znak i izraz vaše zahvalnosti Bogu i poslušnosti njegovim zapovijedima. Osim dragom Bogu, budite zahvalni i poslušni svojim roditeljima i starijima, učiteljima i odgojiteljima i svima koji vas vole. A vi, draga braćo i sestre, svojim molitvama podržavajte i primjerom svoga kršćanskog života ohrabrujte naše prvopričesnike (i krizmanike) na njihovu korizmenom hodu neposredne pripreve za primanje svetih sakramenata. Amen.

DRUGA KORIZMENA NEDJELJA 16. ožujka 2025.

Predložak homilije

ČITANJA: Post 15, 5-12. 17-18; Ps 26, 1. 7-8a. 8b-9abc. 13-14; Fil 3, 20– 4, 1; Lk 9, 28b-36.

Draga braćo i sestre, hod koji smo započeli ove korizme hod je vjere. Obično za sebe volimo reći da smo vjernici katolici i smatramo kako je vjera nešto samo po sebi razumljivo. Slavimo katoličke blagdane, podmirujemo financijske obveze prema župi, redovito ili povremeno dolazimo na misu, primamo sakramente, blagoslov obitelji i zovemo svećenika na sprovod. Kad nam se rodi dijete, nosimo ga na krštenje. Jednako tako, djecu upisujemo na vjeronauk i župnu katehezu kako bi primili prvu pričest i krizmu. Kad odrastu i odluče stupiti u brak, očekujemo da se vjenčaju u Crkvi, rode djecu i kršćanski ih odgajaju, kako smo mi njih odgajali. Čini se, dakle, kako izvanjski ostavljamo dojam da vjerujemo, ali kad dublje zavirimo u svoju nutrinu, moramo sebi i drugima priznati kako zapravo u nama ima mnogo sumnji, pa čak i nevjere, a osobito da zakazujemo kad vjeru treba konkretno provoditi u život.

Riječ Božja ove nas nedjelje potiče da provjerimo kakva je zapravo naša vjera i kakvi smo mi vjernici. Vjera nije samo znanje ili informacija o vjerskim istinama i običajima Katoličke Crkve kojoj pripadamo, nego je prije svega život u osobnom odnosu s Bogom, odnosno s Isusom Kristom. Vjera je čovjekov odgovor na Božji poziv. Da je tome tako, uvjerava nas ulomak prvog čitanja iz Knjige Postanka u kojem se pripovijeda kako je Bog sklopio savez s Abrahamom koji je povjerovao njegovu obećanju da će mu potomstvo biti brojno poput zvijezda na nebu. Abraham je u Bogu prepoznao prijatelja koji ga prati i čuva na životnom putu, i zato je s njime razvio osobni, intimni odnos prijateljstva koji nazivamo savez. Zbog toga je Abraham praotac svih koji vjeruju u jednoga i pravoga Boga. Možemo reći da je naš hrvatski narod u cjelini sklopio savez s Bogom kad je prije trinaest stoljeća prihvatio evanđelje i bio pokršten, a da je svaki pojedini od nas taj savez osobno sklopio u sakramentu svetog krštenja. No, životno nam iskustvo potvrđuje da smo kao pojedinci i kao narod trajno u napasti posumnjati u Boga, prekršiti obećanje koje smo mu dali u krštenju i prestati ići putem njegovih zapovijedi. Često smo se uvjerali kako je lako iznevjeriti dano obećanje. Mnogi braćni drugovi zaboravljaju obećanja koja su na vjenčanju dali Bogu i jedno drugom: da će s radošću od Boga primati djecu i da će cijeloga života jedno drugome biti vjerni. Mnogi roditelji zaboravljaju obećanja koja su na krštenju svoje djece dali Bogu i Crkvi, da će svoju djecu odgajati u vjeri. Međutim, Bog nas po svojoj riječi neprestano poziva da mu ostanemo vjerni. Tako nas apostol Pavao u ulomku drugog čitanja iz poslanice Filipljanima opominje da ne živimo kao oni koji misle samo na zemaljsko i kojima je bog trbuh, a svršetak smrt, nego da čvrsto stojeći u Gospodinu pogled upiremo prema vječnoj domovini na nebesima. Pojmovi „vjera“ i „vjerovati“ u Bibliji su izraženi hebrejskom riječju „amen“, što znači „biti čvrst, postojan“. Mi tom riječju završavamo gotovo svaku molitvu i propovijed.

U prizoru preobraženja na gori, što ga evanđelist Luka opisuje u evanđeoskom ulomku, Bog Otac je proglasio Isusa Krista svojim ljubljenim Sinom i ljudima naredio da ga slušaju, to jest da vjeruju u njega i žive po novom i vječnom savezu koji će biti sklopljen njegovom žrtvom na križu. Dragi prvopričesnici (i krizmanici), Crkva vas današnjim primanjem i prihvaćanjem Vjerovanja želi ohrabriti i učvrstiti na putu u vječni život kojim ste se u svetom krštenju zaputili. Sudjelovanjem u tom činu posvjedočit ćete sebi, svojim roditeljima i svim članovima naše župne zajednice da ste čvrsto odlučili i ozbiljno shvatili započeti korizmeni hod pripreve za obnovu krsnih obećanja u vazmenoj noći, kao i za primanje sakramenata prve svete pričesti i potvrde. Dragi braćo i sestre, neka se po vašem sudjelovanju u ovom misnom slavlju u vašim srcima čvrsto ukorijeni vjera u Boga Oca i Sina i Duha Svetoga. Amen.

TREĆA KORIZMENA NEDJELJA 23. ožujka 2025.

Predložak homilije

ČITANJA: Izl 3, 1-8a.13-15; Ps 102, 1-2. 3-4. 6-7. 8 i 11; 1 Kor 10, 1-6. 10-12; Lk 13, 1-9.

Draga braćo i sestre, na prvu korizmenu nedjelju upisom imena naših prvopričesnika (i krizmanika) slavili smo njihovo primanje među kandidate za prvu svetu pričest (i potvrdu) i razmišljali smo o značenju našeg imena za naš vjernički život. Prošle nedjelje, u činu primanja i prihvaćanja Vjerovanja, zajedno smo s njima očitovali opredjeljenje da ćemo ostati čvrsto ukorijenjeni u pradjedovskoj vjeri naših otaca. Danas, kad ćemo im u činu primanja Molitve Gospodnje uručiti tekst Očenaša, želimo razmišljati o molitvi. Molitva je osobni razgovor čovjeka s Bogom i jedan od najučinkovitijih načina kojim kršćanin hrani, brani i jača svoju vjeru.

Ako je tome tako, zašto onda imamo poteškoća s molitvom, zašto nam je teško moliti i zašto ne pronalazimo više vremena za molitvu? Nije li možda glavni razlog taj što se naša molitva prečesto svodi na izgovaranje naučenih molitvenih obrazaca čije riječi ostaju na našim usnama, ali ne dopiru do našeg srca? Potrebno je stoga korjenito promijeniti naše poimanje molitve i naš stav prema molitvi. Pokušajmo ove korizme moliti kao da vodimo iskreni razgovor s Bogom, s Isusom Kristom, s Blaženom Djevicom Marijom ili svecima koje zazivamo. Molitva koja bude dolazila iz našeg srca ostat će duboko u našem srcu i bit će izvor našeg oduševljenja za Boga i naše istinske životne radosti. Molitva Gospodnja, Očenaš, je jedna od prvih molitava koju smo naučili moliti još u djetinjnoj dobi i koju rado svakodnevno molimo. Tko je Bog kojeg u Očenašu nazivamo Ocem? To je Bog koji se iz gorućeg grma Mojsiju predstavio kao Bog naših praotaca u vjeri: Abrahama, Izaka i Jakova, i objavio da je „Ja sam koji jesam“ njegovo sveto ime, kako smo čuli u ulomku prvog čitanja iz Knjige izlaska. Također, to je Bog koji je svoj izraelski narod izveo iz Egipta, preveo preko Crvenog mora i hranio mąnom u pustinji, o čemu govori apostol Pavao u drugom čitanju iz Prve poslanice Korinćanima. No, to je prije svega i nadasve Otac Gospodina našega Isusa Krista i Bog koji je u krštenju postao ocem svakoga od nas. Prijelaz Izraelaca preko Crvenog mora je pralik krštenja, a njihovo blagovanje mąne u pustinji pralik je euharistije. To je Bog Otac koji nam je u krštenju darovao posinstvo; to je Bog Sin koji nam se u euharistiji daruje pod prilikama kruha i vina; to je Bog Duh Sveti koji nam u potvrdi daje sedam svojih darova, očekujući od nas da urodimo obiljem njegovih duhovnih plodova (usp. Gal 5, 22-23).

U prispodobi o neplodnoj smokvi u današnjem evanđeoskom ulomku Gospodin Isus nas poziva na obraćenje i traži plodove našeg kršćanskog života. Nažalost, u mnogih kršćana nakon primljenog krštenja ti plodovi izostaju zbog duhovne mlakosti i vjerske ravnodušnosti. Dragi prvopričesnici (i krizmanici), nemojte nakon primanja prve pričesti (i krizme) postati neplodna smokva, nego nastavite rađati obilje plodova Duha Svetoga. Danas vas Crkva činom primanja Molitve Gospodnje – Očenaša želi podsjetiti da ste u krštenju postali ljubljena djeca Božja u kojima se kao u svom hramu nastanio Duh Sveti, i zahvaljujući kojemu Boga možete, smijete i trebate nazivati svojim Ocem, i koja imaju pravo baštiniti život vječni i biti Božji sustolnici na vječnoj gozbi na nebesima. Amen.

ČETVRTA KORIZMENA NEDJELJA 30. ožujka 2025.

Predložak homilije

ČITANJA: Jš 5, 9a. 10-12; Ps 33, 2-3. 4-5. 6-7; 2 Kor 5, 17-21; Lk 15, 1-3. 11-32.

Draga braćo i sestre, danas na četvrtu korizmenu nedjelju, koja se po početnim riječima ulazne pjesme naziva „Dominica Laetare“ – radosna nedjelja, Crkva nas želi podsjetiti da je konačni cilj našega korizmenog hoda radosna proslava Isusova uskrsnuća. Prošle nedjelje našim smo prvopričesnicima (i krizmanicima) činom primanja Molitve Gospodnje, uručili tekst Očenaša i molili na nakanu da riječi te drage molitve ne ostanu samo izgovorena formula na njihovim usnama, nego da se duboko ukorijene u njihovim srcima. Danas će u posebnom obredu našim prvopričesnicima na dar biti uručen molitvenik, a našim krizmanicima knjiga Evanđelja, Isusove radosne vijesti. Dragi prvopričesnici i krizmanici, draga braćo i sestre, rado i često čitajte Sveto pismo. Kroz vjeronauk u školi, kroz pozorno slušanje i tumačenje Božje riječi u svetoj misi, uz pomoć vjerske literature i na druge načine nastojte sve bolje upoznavati Sveto pismo i njime sve više hraniti svoju vjeru. Ovim činom majka Crkva vas još jedanput želi podsjetiti na veliku važnost svakodnevne molitve i potrebu čestog drugovanja s Božjom riječju.

Ulomak iz Knjige o Jošui govori o slavlju prve Pashe na pragu Obećane zemlje; izraelski narod proživljava iskustvo povratka u zemlju svojih otaca Abrahama, Izaka i Jakova. Božjem narodu više nije potrebna mąna jer sada u Obećanoj zemlji kojom teče med i mlijeko ima obilje hrane. Isus je kao plod vazmenog otajstva svoje muke, smrti i uskrsnuća novom Božjem narodu, Crkvi, ostavio novu mąnu, euharistiju, koju blagujemo u svetoj pričesti. U ulomku drugog čitanja iz Druge poslanice Korinćanima apostol Pavao nas podsjeća da je Bog u Kristu svijet sa sobom pomirio i Crkvi povjerio službu pomirenja. Tu službu Crkva vrši u slavljenju sakramenata kršćanske inicijacije, a napose u slavlju sakramenta pomirenja ili svete ispovijedi. Dragi prvopričesnici, prije primanja prve svete pričesti, vi ćete pristupiti sakramentu pomirenja i prvi puta ćete se ispovjediti. Vi krizmanici, koji već imate iskustvo osobne ispovijedi, nastojte se u pripravi za krizmu dobro pripremiti za sakrament pomirenja. Vas pak roditelji, braćo i sestre, podsjećam na crkvenu zapovijed da se godišnje barem jednom ispovjedite i o Uskrsu pričestite.

U središtu evanđeoske prispodobe o milosrdnom Ocu i rasipnom sinu jest Očeva radost zbog povratka njegova izgubljenog sina u očinski dom, kao i radost anđela na nebu zbog svakog obraćenog grješnika. U toj prispodobi u povratku rasipnog sina slikovito je prikazano obraćenje grješnika i njegov povratak u zajednicu vjernika po sakramentu pomirenja, a u gozbi koju je otac pripremio zbog povratka mlađeg sina slikovito je prikazana euharistijska gozba koju kršćanska zajednica slavi u svetoj misi. Ima onih kršćana koji ne dolaze na svetu misu i svoje nedolaženje opravdavaju raznim razlozima i izgovorima, kao što je stariji sin ocu opravdavao svoje nesudjelovanje na gozbi. Iza svih tih razloga krije se zapravo njihovo razočarenje Bogom, njegovom pravdom i milosrđem i ono što je najgore, njihova nemoć radovati se. Draga braćo i sestre, molimo milosrdnog i milostivog Boga da svi mi ove nedjelje, koju nazivamo radosnom, obilno urodimo svim plodovima Duha Svetoga, a osobito onim kojeg nazivamo radost. Kriste, budi naša radost; Kriste, budi naša sreća; Kriste, budi nam život ti! Amen.

PETA KORIZMENA NEDJELJA

6. travnja 2025.

Predložak homilije

ČITANJA: Iz 43, 16-21; Ps 125, 1-2ab. 2cd-3. 4-5. 6; Fil 3, 8-14; Iv 8, 1-11.

Draga braćo i sestre, na svom korizmenom hodu obraćenja u pripravi za godišnju proslavu vazmenog otajstva Isusove muke, smrti i uskrsnuća i primanje sakramenata kršćanske inicijacije naših prvopričesnika (i krizmanika), od pustinje preko gore preobraženja stigli smo u Jeruzalem gdje ćemo se Gospodinu Isusu iduće nedjelje pridružiti na njegovu križnom putu. Zato ćemo danas našim krizmanicima uručiti križ – znak Krista Spasitelja i njegove žrtve kojom je otkupio svijet, a nas ljude oslobodio ropstva grijeha i uskrsnućem od mrtvih darovao nam vječni život. To konačno oslobođenje ljudskog roda iz ropstva grijeha i smrti bilo je predoznačeno u Starom zavjetu u oslobođenju izraelskog naroda najprije iz egipatskog, a onda i iz babilonskog sužanjstva, o čemu govori prorok Izaija u ulomku današnjeg prvog čitanja. Apostol Pavao, veliki zaljubljenik u križ Krista Gospodina, žarko je želio kao dionik Kristovih patnja biti suobličen Isusovoj smrti i uskrsnuću, kako nam svjedoči u ulomku drugog čitanja Poslanica Filipljanima. Stoga je najvažniji cilj i smisao njegova života bio steći Krista, radi kojeg je sve drugo smatrao gubitkom, i ničim se drugim nije tako ponosio kao križem Isusa Krista. Dobro je što mnogi od nas nose križić oko vrata i stavljaju križeve na zidove svojih domova i ureda, ali taj će običaj tek onda imati pravog smisla kad Isusov križ bude utisnut u dubinu našeg srca.

U današnjem evanđeoskom ulomku čuli smo kako su pismoznanci i farizeji Isusa htjeli uhvatiti u zamku kad su od njega zatražili da presudi ženi uhvaćenoj u preljubu koju su mu doveli. Mislili su: ako Isus presudi po Mojsijevu zakonu, koji je propisivao da se grijeh preljuba kazni smrću kamenovanjem, ogriješit će se o rimski zakon koji je Židovima zabranjivao izricati smrtnu kaznu; ako pak zbog odredbe rimskog zakona ne osudi grješnicu na smrt kamenovanjem, ogriješit će se o Mojsijev zakon. Međutim, Isus se nije dao uhvatiti u njihovu zamku i nije presudio ni po Mojsijevu ni po rimskom zakonu, nego je po zakonu Božje milosrdne ljubavi preljubnici oprostio njezin grijeh, otpustio je u miru i pozvao da više ne griješi. On, koji je prvi na to imao pravo jer je jedini bio bez grijeha, ne samo da nije na nju bacio kamen, nego je njezine grijehe ponio na križ i ondje žrtvom svoga života platio kaznu umjesto nje.

Draga braćo i sestre, Crkva nas predajom križa krizmanicima želi podsjetiti da nas zbog naših grijeha na putu života čeka patnja, bol i smrt, ali da je Isus na križu na sebe preuzeo našu smrtnu kaznu. Zahvalimo u ovom misnom slavlju milosrdnom i milostivom Bogu što se, po ljubavi koju je Isus Krist na križu za nas očitovao, nastavlja njegovo djelo smilovanja prema nama i što nas po svetim sakramentima privodi novom životu. Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te jer si po svojem svetom križu otkupio svijet. Amen.

NEDJELJA MUKE GOSPODNE – CVJETNICA

13. travnja 2025.

Predložak homilije

ČITANJA: Iz 50, 4-7; Ps 21, 8-9. 17-18a. 19-20. 23-24; Fil 2, 6-11; Lk 22, 14 – 23, 56.

Braćo i sestre, na svom korizmenom hodu stigli smo do kraja Isusova Križnog puta i uspeli smo se na Kalvariju gdje je okončana drama Isusove muke i smrti. U jednoj crnačkoj duhovnoj pjesmi o Kristovoj mucij pjevač ljudima u crkvi postavlja pitanje: „Jeste li bili ondje kad su razapeli moga Gospodina?“ i nadodaje kako ga to pitanje uvijek duboko potrese. Dakako, ne misli se na fizičku nazočnost na mjestima Isusove muke i smrti, jer nitko od nas nije tada bio na životu, nego se misli na našu duhovnu nazočnost na Isusovu križnom putu. Dragi prvopričesnici (i krizmanici), draga braćo i sestre! Vi, koji ste i ove korizme svakog petka sudjelovali u pobožnosti križnog puta, s ponosom odgovorite da ste bili ondje. Vi, koji ste iz nedjelje u nedjelju, korak po korak, pratili Isusa na njegovu hodu od kušnje u pustinji do smrti na Kalvariji, recite da vas ništa nije moglo odvojiti od njegove ljubavi. Vi, koji ste iz dana u dan tijekom ove korizme činili djela milosrđa svojim bližnjima, recite da ste u siromašnima i bolesnima, osamljenima i ožalošćenima prepoznali lice Krista patnika i ublažili njegovu bol.

Nema potresnijeg prizora u ljudskoj povijesti od događaja Isusove muke i smrti na križu i nema tih ljudskih riječi kojima bi se mogla izreći potresna istina o patnji i smrti Sina Božjega. Prizor Isusove muke i smrti nas stavlja u šutljivo promatranje radi naših grijeha izudaranog, poniženog i osramoćenog Sina Božjega koji nije sišao s križa nastojeći spasiti samog sebe, već je ostao na njemu pribijen, spašavajući sve nas. Pred otajstvom Isusove muke i smrti očituju se dvije vrste ljudi: Isusovi mučitelji i podrugljivci (usp. Ps 22, 8-9.13-14.17-19) i Isusova braća i prijatelji (usp. Ps 22, 23-24). Mi smo se u procesiji svrstali među Isusovu braću i prijatelje, među one koji će, jer su s Isusom dijelili njegovu sudbinu muke i smrti, biti i dionici njegove uskrsne pobjede.

Smisao Nedjelje Muke Gospodne jezgrovit je sažet u današnjem misnom predslavlju koje veli: „Krist je dragovoljno trpio nevin za grešnike, nedužan ubrojen u zločince. Njegova je smrt uništila naša zlodjela, a njegovo uskrsnuće donijelo nam opravdanje“. Isukrste, svoju muku tisni u srca svome puku! Po toj mucij ti nam daj poslije smrti vječni raj. Amen.